

„Kako?“ — začudi zajec se potr —
 „na vsak način naj izgubim življenje?
 Odpusti torej grešno poželenje,
 ki mi veli, o Cezar, naj bežim,
 ko smrti, kakor deš, itak ne uhitim.“
 Poreče — in odkuri mu jo spaka!
 Obsodil bi ga Kato, jaz ne grajam ga.
 V bližini lovec s puško čaka,
 pomeri, sproži . . . in ubije psa!
 Naš La Fontaine bi del: „Je pač morala taka:
 Pomagaj sam si, išči si opore,
 če hočeš, da ti Bog pomore.“

Frid. Juvančič.

Listnica uredništva. Dogodi se, da prejmemo pesmi, ne da bi nam pesnik naznanil svoj naslov, pač ker je prepričan, da pesem natisnemo. Ker odgovarjamo samo, ako kdo odgovora želi, moramo pripomniti, da se izognemo tako vsakemu nesporazumljenju, sledeče: „Zvon“ razpolaga s celo vrstjo dobrih pesmi, ki se ne natisnejo iz enostavnega vzroka, ker ne pridejo na vrsto. Ni torej že vsaka pesem slaba, ki ne zagleda v „Zvonu“ belega dne! — Gosp. Višenjski. Vašo „zahvalo“ smo čitali, ne da bi nas bila najmanje iritirala. Se pač močno čutite! No, ne ugovarjamo, da je v vaših pesmih nekaj lirike, a to je tudi vse. Umemo, da se Vam vidi naše obzorje omejeno, a nam se vidi omejeno Vaše! Saj je mogoče, da se še razvijete in da postanete kdaj odličen poet, toda takih pesmi, kakršne so sedaj Vaše, je dandanes vse polno in samo slučaj je, da smo one besede, ki so Vas, kakor videti — tako zasketele, zapisali Vam in ne komu drugemu izmed Vaših kolegov-poetov. Kajti strah nas je obilice pesnikov, ki bodo nekoč morda obupno zrlji na svoje uničene nade! — Sicer pa pošljite svoje proizvode kakemu drugemu uredništvu! Vsaka sodba je subjektivna in še nikdar si nismo domišljevali, da je naša edino prava! — Gosp. Desimir. Vaše reči pričajo o resnem prizadevanju in stremljenju. Vendar nas v poslanih dveh pesmih motijo še nekatere stvari. Rime, kakor na pr.: zatopljena — ljubljena po našem mnenju niso dopustne. Pri Vas morda naglašajo „ljubljenja“, a splošno ta naglas ne more veljati. In takih stvari je še nekaj! . . . Gosp. F. I. B. v Kopru: Poslane nam pesmi niso potem, da bi Vas mogli izpodbujati k nadaljnemu pesnikovanju. Bolje bo, ako čas porabite za drugo, koristnejše delo. — Gosp. I. D. v Ljubljani. Prejeli, pa ne moremo porabiti.

